

Víš láska

Iveta Bartošová

Můj svět se skládá z místností
A v každé z nich něco zní
Tam třeba žijou s radostí
V jiné jsou na sebe zlí

Víš láska já se jen dýl rozkukávám
mám zatím největší práci i s tím
říct něco krásného víš to se stává
Jen co se víc osmělím

Kam, do kterých z těch dveří jít
Je problém můj největší
Strach, jestli vůbec na to mám
Co já vím, zda potěším

Víš láska já se jen dýl rozkukávám
Já jsem ti slíbila své písně dát
Já od těch snů strašně moc očekávám
Já nemám chuť něco lhát

Víš láska já se jen dýl rozkukávám
mám zatím největší práci i s tím
říct něco krásného víš to se stává
Jen co se víc osmělím

Víš láska já se jen dýl rozkukávám
Já jsem ti slíbila své písně dát
Já od těch snů strašně moc očekávám
Já nemám chuť něco lhát